

for, at Revueforfatterne ellers vilde rose os alt for meget. Ganske vist, vi fortjene megen Ros, men jeg var bange for, at de to Revueforfattere, der jo, som bekendt, ere gamle Venstremænd, skulde rose Ministeriet alt for voldsomt. At jeg har Ret deri, mener jeg at kunne slutte af den Begivenhed, som netop gav Anledning til denne Udtalelse fra mig til Censor. Det var lige straks efter Ministerskiftet, at Censor kom op til mig i Ministeriet for at vise mig en ny Revuevise, der skulde indlægges i den da gaaende Sommerrevue, og som han gerne vilde høre min Mening om. Denne roste Ministeriet i høje Toner og gav et godt Spark til en eller to af de afgaaede Ministre. Saa sagde jeg til Censor: Det er ikke værd at vi faa alle den Slags Ting op paa Fjælleboderne; det er rigtigst, at Ministrene ikke blive omtalte hverken de nuværende eller de gamle Ministre, hvad deres Ministergerning angaar. Jeg troede som sagt, at det ærede Medlem skulde have været mig taknemmelig for dette, thi hvis det var blevet ved, som det tegnede til at begynde, og som det utvivlsomt var blevet ved, da de to Revueforfattere, som sagt, ere gamle Venstremænd, vilde det ærede Medlem have faaet en eller anden Galdesygdom. Det ærede Medlem klager og vaander sig over al det Slid og Slæb, som de Herrer Socialdemokrater i Sommerens Løb have haft med deres Kritik. De vare jo færdige ved at segne under den, det var næsten overvældende, sagde det ærede Medlem. Ja, det tror jeg; det maa være overvældende, thi ikke alene skulde de Herrer kritisere — Kritik skal der jo til, siger det ærede Medlem —, men de Herrer skulde tilmed først og fremmest opfinde de Begivenheder, som de skulle kritisere. De Herrer skulle først med flammende og hellig Vrede opdigte Begivenheder og klistre dem paa Ministrene, for overhovedet at faa noget Stof til den Kritik, som er aldeles nødvendig, og som ikke kan undværes for de Herrers Politik og Agitations Skyld. Jeg skal i Enkeltheder gaa de forskellige Punkter igennem, som det ærede Medlem i sin Tale fremkom med mig vedrørende, og jeg tror da nok, at det skal vise sig, at enhver maa have den dybeste Medlidenhed med de kære stakkels Mennesker, som have og nødvendigvis efter deres egen Mening maa have et saa overvældende Arbejde med at stable deres Kritik paa Benene. Imidlertid vil det selvfølgelig ikke være mig muligt at komme igennem alle disse forskellige Punkter paa denne Side Kl. 4, og da jo den ærede

Formand sætter Pris paa, at vi holde op Kl. 4, og da det vel vil være rigtigst, at det hele bliver taget som en samlet Historie, vil jeg anbefale mig for i Dag og ønske et glædeligt Gensyn med det ærede Medlem i Morgen.

Formanden: Jeg skal hermed afbryde Forhandlingerne for i Dag.

Næste Møde holdes i Morgen Kl. 1 med følgende Dagsorden:

Fortsættelse af første Behandling af:

Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1904 til 31. Marts 1905.

Mødet hævet Kl. 4.

12te Møde.

Torsdag den 22. Oktober, Kl. 1.

Formanden: Ved Folketingsmanden for Odense Amts 4de Valgkreds (Berntsen) er modtaget et Andragende fra 103 Beboere af Havdrup Stationsby om, at den paa Finanslovforslaget 1904—05 foreslaaede Holdeplads med Sidespor ved Lille Skensved i Stedet herfor maa blive anlagt ved Ølseagle.

Ved Folketingsmanden for Viborg Amts 2den Valgkreds (Svejstrup) er modtaget et Andragende fra Fjends Herreds Indkøbsforening og Stoholm Lokalforening om en forbedret Togforbindelse mellem København og det nordlige Jylland.

Disse Andragender vil blive tilstillede det Udvalg, der kommer til at behandle Finanslovforslaget.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1904 til 31. Marts 1905.

Forhandlingen genoptoges.

